

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtak in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gl., za pol leta 1 gl. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja opravištvu v dijaškem semenišču (Knabenseminar). — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezne liste prodaja knjigar Novak na velikem trgu po 5 kr. — Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za ostanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 5 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vabilo k naročbi.

„Slovenski Gospodar“ prične z novim letom svoj XVII. tečaj. Dosedanji p. n. prijatelji, naročniki, društveniki „Tiskovnega društva“ so prošeni, da mu zvesti ostanejo še zana-prej ter naročbo svojo ob pravem času ponovijo in listu pridobijo novih naročnikov. List bode izhajal s prilogami in stane za celo leto 3 fl., za pol leta 1 fl. 60 kr., za četrt leta 80 kr. Stare naročnike prosimo zaradi polajšanja našega dela dosedanjo tiskano adresu na poštno nakaznico prilepiti, ali pa vsaj tisto številko nam naznaniti, katera se na vsakej adresi na desni strani tiskana nahaja.

Opravištvu „Slov. Gospodarja“.

Slovo staremu letu.

Zopet smo za jedno leto starejši in bliže groba, bliže večnosti. L. 1882 utone kmalu v morje preteklih dnij. Poglejmo še enkrat na dogodke, ki so se vršili v njem!

Kraljestvo božje na zemlji, sv. katoliška Cerkva, se je tudi l. 1882 prepričala, da jej evropski tako zvani izobraženi svet nehvaležno hrbet obrača. Število novošegnih nevernikov se v Evropi strahovito množi.

V Belgiji in na Francoskem so Kristusa vrgli celó iz ljudskih ali malih šol. katehetje, duhovniki ne smejo v šole zahajati ubogej deci, delit kruha božjih naukov. Freimaurerji se ponašajo z velikim vspehom. S številom nevernikov pa raste tudi broj hudodelnikov, prekuhuhov, socijalistov in nihilistov.

To nekoliko dramí ljudi in jih iznemirja, da začnejo tu pa tam zopet na vero misliti. Vendar resnica jim še prav ni. Zatoraj traja preganjanje katoličanov na Nemškem nepretrgano naprej in ruski car je baje še le sedaj

po svojem ministru Giersu s papežem se pogodil da se izgnani škofje vrnejo na svoje škofovske sedeže nazaj.

Iz Evrope toraj ni nič posebno veselih glasov slišate za kraljestvo božje na zemlji, pač pa iz drugih delov sveta. Na Turškem so se mnogi Armenci zjediniili s sv. Cerkvo, in iz Indije, Kitajskega, Japonskega, iz Afrike, Australije, najbolje pa iz Amerike dohajajo vesela poročila, kako ondi prava vera Kristusova povsod napreduje.

Za vojaštvo so narodi mnogo žrtvovali, pa ni prišlo do vojske le v Bosni in Hercegovini nam je bilo vstaje treba miriti in Angleži so po kratkem boji Egipt pograbili.

Če izvzamemo velike povodnji in toče, leto 1882 za Austrijo ni bilo nesrečno.

Veliko pa se je obrnilo na bolje. Letina, čeravno ne povsod izvrstna, je vsakako bila veliko bolja od prejšnjih. Upliv konservativnih postav, kolikor jih je bilo dosedaj mogoče sklenoti v državnem zboru, se uže vidi, zlasti colninska postava kaže se kot posebno dobra, jednako tudi postava, ki je zaprla meje ruskim in rumunskim govedom.

Sedaj se je sklenola še nova obrtnijska postava, ki bode liberalnim izsesavcem ubogega ljudstva precej peruti strigla; obravnava gruntne-glavka je dognana tako, da se je liberalnemu vcenjevanju gruntov hudi nasledek vsaj nekoliko odpravil. Sprejela se je vojaška postava, ki daje polajšeb kmetu, duhovnikom, učiteljem in dijakom.

Ravno sedaj se vrši novo razstavljenje cele avstrijske armade, da jo bode leži in hitreje mogoče sklicati pod orožje. Vse to bilo je mogoče le, ker so naši narodni in konservativni poslanci modro podpirali ministerstvo grof Taaffejevo. Tako so srečno odbili vse napade nemških liberalcev in jih celó v delegacijah in gosposkej zbornici pahnoli v uže davno zasluženó manjino.

To je eden najveselejših dogodkov v starem letu zraven preuredbe volilnega reda za državni zbor.

Slovanom v našem cesarstvu poprek in Slovincem posebič še ni prisijalo solnce popolne enakopravnosti pa zarja svitati je začela in močno deniti se.

Poljakom skoraj nič ne manjka, Čehi so dosegli česko vseučilišče v zlatej Pragi in več srednjih šol. Slovincem se je pa v sodnijah nekaj enakopravnosti privoščilo, v Ljubljani in drugih kranjskih gimnazijah osnovali slovenske paralelke.

Ljubljana, Novo mesto, Kranj, Postojna itd. priborile so si slovenskih mestnih zastopnikov in županov.

Vrhu tega začeli so v Ljubljani priprav delati za „Narodni dom“. Stajerci smo osnovali „Slovensko društvo“ in državnemu zboru doposlali blizu 300 slovenskih prošenj za popolno enakopravnost.

Še celo bratje Korošci začeli so se gibati in dobili lasten političen list „Mir“. Število čitalnic se je pomnožilo in posojilnic slovenskih se je več osnovalo, med temi mariborska, ki utegne kedaj prav močna postati, ker ima uže sedaj blizu 300.000 fl. prometa. Ptajčani kupili so si „Narodni dom“.

Sploh kamor koli po Slovenskem pogledamo, povsod zapazimo marljivo narodno gibanje in delovanje. Sicer še pritiskajo Nemci v zvezi z našimi Judeži. Onovali so celo poseben listič, da bi zgubljena tla pri kmetih dobili nazaj.

Beračijo penz celo na Pruskem, da nam stavijo šol nemčevalnic — pa zastonj bo njihov trud, zahman ves napor. Slovenci bodemo v kratkih letih gospodje na slovenskih tleh in o svojih zadevah sklepali sami, brez nemških in nemškutarskih jerobov. Porok temu nam je krepko napredovanje in uspeh v starem letu, zlasti pa nam toliko prijazno obiskovanje svitlega cesarja, pravičnega vladarja vseh svojih narodov!

Stopimo toraj v novo leto z veselim upanjem na boljšo bodočnost. „Slovenski Gospodar“ pa o tej priliki izreka vsem podpornikom, prijateljem, dopisateljem najiskrenejšo zahvalo, ter se jim lepo priporočuje še za nadaljšnjo podpirovanje in želi vsem čestitim bralcem: Veselo novo leto!

Dva slovenska Judeža, eden obešen, drugi zaprt.

Nesrečnega Judeža apostola ne more hvalliti nobena živa duša ne, ki še glešta trohice poštenja v svojem srci. Izneveril se je najbla-

ženejšej družbi apostolskej, zatajil najljubeznjivsega mojstra in učenika ter izdal Sina božjega najgršim sovražnikom v najgroznejšo trpljenje in smrt na križi za najbornejšo plačo 30 revnih srebrnikov.

Toda dohitela ga je uže na tem svetu zaslužena kazen. Zavržen od krohotajočih se mu farizejev, zapuščen od apostolov ubupal je in se sramotno sam obesil.

Temu podobni so naši narodni, naši slovenski Judeži. Oni zapuščajo narodno slovensko družbo, zatajujejo lastni rod ter izdajajo lastno kri v zasramovanje in uničevanje lagodnim sovražnikom, to pa še zvečinoma za revni, minljivi svetni dobiček. Malo porajtani od tujev, zaničevani od svojih životarijo takšni narodni Judeži kot prave pošasti na slovenskej zemlji. Časih pa jih še hujska osoda zadene. V svarilen zgleđ nam lehko služita dva slovenska Judeža koroško-slovenski Oberdank, ki je obešen i slov. bistriški Sorschagg, ki je zaprt.

Oberdank, je sicer nemška beseda pa verdar se je zločinec tega imena rodil iz stariš koroško-slovenske krvi. Precej nadarjen je študiral in postal vojak. Prišel pa je italijanski freimaurerjem v pešt, da je desertiral zgubivši vero v Boga in zvestobo do cesarja. Kmalu j postal drzen prekucuh, ki je na vse kriplj delal na to, da bi se našemu cesarstvu odtrga Trst s Primorjem in Gorico. Ko je cesarje brat prišel odpirat Tržaške razstave, prikrade se je iz Italijanskega z bombami v Trst i jedno vrigel med ljudstvo, ko se je baklja pomikala pred palačo, kder je stanoval cesarjev brat. Bomba razletel, umori jednega dečka i rani več oseb. Oberdank pa zginel na Italijanski. Kedar sliši, da pridejo cesar Franc Jožef I. Trst, hiti Oberdank z bombami v Trst pa j blizu Soče zasačen in zaprt. Sodnija vojaški preišče vse njegovo zločinstvo in ga obsodi k smrti na vislicah.

Freimaurerji francoski in italijanski za pomiloščenje prosijo pa ničesar ne opravijo. Ko Oberdanku naznanijo, da mora umreti na vislicah, se sicer malo prestraši pa brž postane drzen, začne krohotati, žvižgati, peti, preklinjati in psovati.

Mešnika doposlanega grdo zmerja in pravi, da veruje ne v Boga pa ne hudiča. Še na poti k vislicam preklinja in ko grdobo na vrvi vlečejo na vešala mu jezik v na pol izrečenej veleizdajskej kletvici obtiči in omolkne. Ta komaj 23letni človek je grd in žalosten zgleđ slovenskega Judeža, ki je v lahonski tabor všel in kot veleizdajalec na vešalah sramotno smrt storil.

Drugi nič menje nesramen Judež je slov. bistriški Sorschagg. (Konec prih.)